

Đêm Trăng .../ Thanh Dương

Hai đêm rồi nhìn ra ngoài cửa sổ thấy trăng sáng chiếu vào phòng. Lạ lắm. Thường ngày có trăng, khoảng 8 đến 9 giờ tối, từ phòng nhìn ra bên trái mới thấy được, sau đó trăng lên cao và đi qua khỏi mái nhà. Hai đêm nay, trăng dội vào phòng, ngay trước cửa sổ lúc gần nửa đêm. Trời trong, mát lạnh và trăng cứ đứng đó lặng lẽ nhìn vào, thật lâu ...

Ơi buồn. Nhìn trăng lòng có chút gì vương vấn không giải thích được. Hai đêm liền, ngủ thật ít, thức đêm nhìn trăng và giấc ngủ ngắn. Mỗi lần có trăng, tôi nhìn theo trăng từ những ngày còn là chiếc lưỡi liềm nhỏ tí cho đến khi trăng tròn ánh sáng trắng rực rỡ, và khi trăng đổi hình dáng, ánh sáng vàng sậm rồi tan đi. Đêm trăng luôn mang lại cho tôi cảm giác mênh mang khó tả. Trăng như nhìn thấu nỗi lòng, trăng như nghe được tâm sự thầm kín. Trăng như người bạn thân hiểu được tâm tính tôi, trăng như ngọn đèn sáng soi cho tôi thấy được từng ngõ ngách tâm tư.

Tôi nhớ Thầy tôi. Những lần đưa Thầy đi chơi, gặp đêm trăng, hai cha con đều ngắm nhìn và ca ngợi vẻ đẹp rạng rỡ của trăng, phần tôi, luôn theo trăng trên suốt đoạn đường. Khi ở nhà, đêm trăng, tôi thường điện thoại hỏi, "Thầy có thấy trăng đêm nay đẹp không? Ở đây con thấy trăng sáng lắm". Đây là lần thứ hai có trăng sau Tết ... Thầy tôi qua đời vài ngày sau ngày rằm tháng hai âm lịch năm trước. Theo dương lịch, ngày giỗ đầu của Thầy đã qua vài tuần rồi, nhưng theo ngày ta đúng là hôm qua. Tôi nhớ Thầy vô cùng. Một năm, ba trăm sáu mươi lăm ngày trôi qua nhưng tôi vẫn thấy như mọi chuyện mới xảy ra vài ngày... Một năm,

hai năm, hay mười năm, hai ba mươi năm, tôi nghĩ rằng tôi vẫn nhớ thương Thầy như tôi đã và đang nhớ thương Mẹ.

Thời gian cho tôi lớn khôn để dần rời xa vòng tay che chở của Thầy. Nhưng thời gian cũng cho tôi hiểu rõ hơn, tình thương yêu của cha mẹ là vô giá, không gì có thể sánh được. Hai đêm qua, trăng lặng lẽ nhìn vào phòng tôi, như muốn nhắn gửi điều chi ... Tôi đứng bên cửa sổ nhìn trăng, không hiểu được tại sao trăng còn ở đây vào giữa khuya, không hiểu được điều trăng muốn nhắn nhủ. Lòng tôi thanh thản, không vướng bận gì, chỉ thấy buồn vì đã mất Thầy mãi mãi.

Tôn Nữ Thanh Dương

April 7, 2015